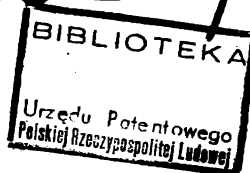

Opublikowano dnia 14 maja 1955 r.

B056 1/20

POŁSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37486

Kl. 85 f, 6

Wiktor Klaja

Szczawno-Zdrój, Polska

Urządzenie łaźni natryskowej

Udzielono patentu z mocą od dnia 26 listopada 1953 r.

Wynalazek polega na zbudowaniu ścian natryskowych o działaniu jedno lub dwustronnym. Na rysunku fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku z przodu, fig. 2 — w widoku z góry, fig. 3 — w widoku z boku, a fig. 4 — zespół natryskowy w widoku z przodu. Ściana taka składa się z poszczególnych zespołów natryskowych a działanie jej jest następujące: z mieszaka zasilanego z bojlera i sieci wodociągowej płynie woda o ustalonej temperaturze do rury głównej o średnicy 100 mm, na której to rurze obok wejścia do łaźni znajduje się główny zawór. Za pomocą tej rury woda zostaje rozprowadzona do poszczególnych zespołów natryskowych połączonych z nią za pomocą rur i zaworów o średnicy 60 mm (fig. 1 i 2).

Zespół natryskowy składa się (fig. 3 i 4) z rury poziomej o średnicy 50 mm oraz z szeregu pionowych równoległe do siebie umieszczonych rurek o średnicy 30 mm. W rurkach tych są wywiercone wzdłuż całej długości na odległości

od 8 do 10 mm otworzki o średnicy 2 mm. Zespół ten od dołu umocowany jest do płaskownicy, którego końce po wygięciu umocowane są za pomocą śrub do podłogi. Odległość zespołu od podłogi wynosi 10 cm.

W celu zaoszczędzenia zużycia wody zastosowano samoczynne zamykanie i otwieranie zaworu. Zawór o średnicy 60 mm posiada grzybek, do którego przymocowane jest wrzeciono (gładkie bez gwintu). W jarzmie zamocowana jest sprężyna ciągle naciskająca na wrzeciono połączone z nią za pomocą zawlecarki i podkładki. Do końca wrzeciona umocowana jest ruchoma dźwignia o równych ramionach zmieniająca ruch pionowy na poziomy; drugi koniec dźwigni połączony jest za pomocą drążka z kratą drewnianą służącą jako podstawa do stania. Krata ta o długości 5 m, szerokości 4 cm i grubości 1,5 cm zamocowana jest swoim dłuższym końcem na zawiasach, tworząc tym samym dźwignię. Przy staniu na kracie z jednej lub

drugiej strony zespołu natryskowego krata opada na dół, pociąga za sobą drążek i tym samym otwiera zawór, przy zejściu kraty drążek zwalnia się i sprężyna samoczynnie zamyka zawór.

Przy tak zbudowanej łaźni zwiększa się przepustowość w tych samych pomieszczeniach, w których znajdują się urządzenia starego typu i uzyskuje się dużą oszczędność wody dzięki zamykaniu samoczynnemu i trwałości urządzeń.

Urządzenia te mogą być zastosowane na kopalniach, w hutach, koszarach, szpitalach i tam, gdzie są duże skupienia robotników.

Zastrzeżenie patentowe

Urządzenie łaźni natryskowej ze znanym samoczynnym otwieraniem i zamykaniem zaworu, znamienne tym, że zawierająca wodę o ustalonej temperaturze rura główna połączona jest za pomocą rur i zaworów z zespołami natryskowymi tworzącymi ścianę i składającymi się każdy z rury poziomej i szeregu pionowych rurek z wywierconymi wzdłuż całej długości otworkami.

Wiktor Klaja

Fig 1

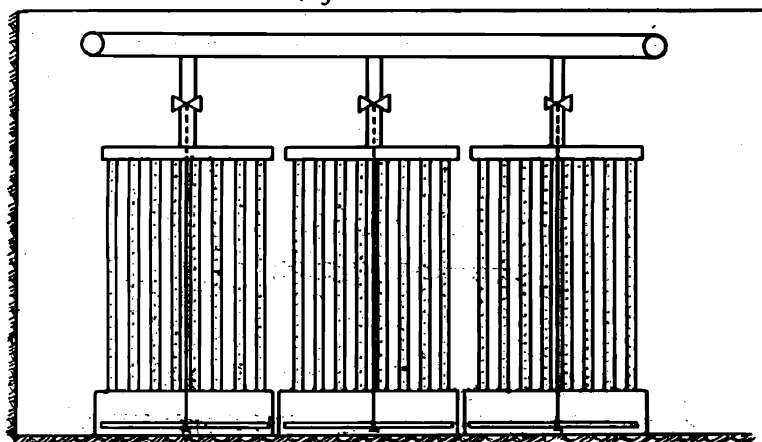
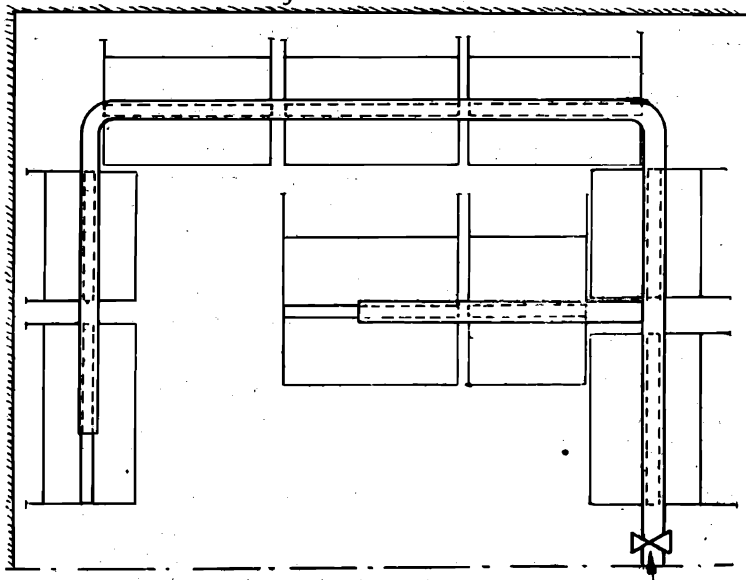

Fig 2

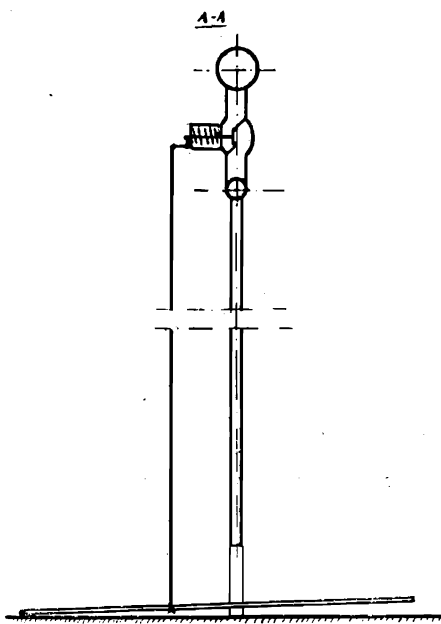

Fig 3

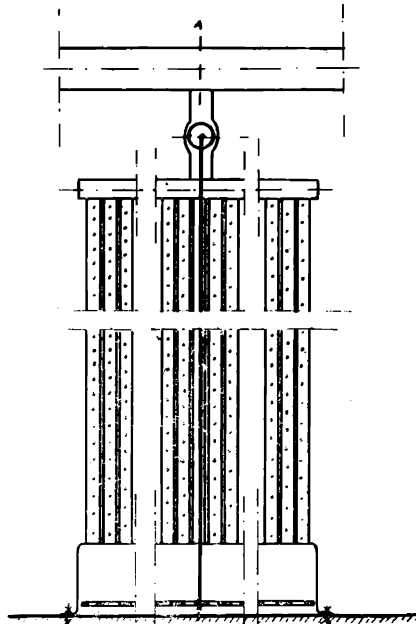

Fig 4